

תת"ע 10104/05/20 - מדינת ישראל נגד חדיד פיליפ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10104-05-20 מדינת ישראל נ' חדיד פיליפ
תיק חיצוני: 10154294739

בפני **כבוד השופט אור לרנר**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד

נאשמים **חדיד פיליפ**

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם טוען כי שהה בחו"ל בזמן הדיו הקודם ועורך דינו דאז כשל בייצוגו ולא הופיע לדיון. לטענתו אם היה יודע, היה מקדים חזרתו מחו"ל. עוד טוען הנאשם כי אם היתה ניתנת לו אפשרות להתגונן סביר שהדבר היה מוביל לתוצאה שונה. כן טוען הנאשם כי בעקבות הרשעתו הושטו עליו אמצעי תיקון הפוגעים ביכולתו לעבוד ולהתפרנס.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

דין הבקשה להידחות.

ודוק, הנאשם אינו טוען כי לא ידע על מועד הדיון, אלא כי ב"כ הקודם כשל בכך שלא התייצב אליו.

ראשית, המערער כלל לא הציג את עמדת בא-כוחו הקודם וכידוע טענות לדבר ייצוג כושל הינן טענות המחייבות קבלת התייחסותו של עו"ד הקודם, ר' בע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל (5.1.2016); עפ"ת 4290-01-20 אחמד ניג'ם נ' מ"י (20.01.20); עפ"ת 2891-01-12 חאיכ נ' מדינת ישראל (19.3.12); עפ"ת 20404-02-17 ופא ארמין נ' מ"י (14.3.17); ועוד.

שנית, ועיקר, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 **ריאד אסדי (26.3.14) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים**

סדובי (19.12.17).

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 **איטליא** (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

בנוסף, עיון בתיק בית משפט מלמד כי בניגוד לנטען בבקשה, גזר הדין נמסר למי מבני ביתו של המבקש ביום 6.10.21. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. טענות בעלמא לפיהן קיימות לנאשם טענות הגנה טובות וכדומה, אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

עוד אוסיף, מעבר לדרוש, כי טענות בדבר אמצעי התיקון אינן מענייניו של בית המשפט והגשת הבקשה רק לאחר שהנאשם נדרש לבצע אמצעי תיקון (וגם זאת בשיהוי שכן ההודעה נשלחה אליו ב-6.10.21), מעלה את החשד שמא הבקשה נועדה אך ורק לשחרר את הנאשם מעולו של אמצעי התיקון. יפים לעניין דבריו של כב' הש' בולוס בע"פ **51587-11-18 אחמד חמדאן נ' מדינת ישראל (3.12.18):**

"כן בשל עוצמת החשד שאף טבוע בבקשה מהסוג זה שלרוב מוגשת אחרי קבלת הודעה מאת משרד הרישוי באשר לצבירת נקודות ונקיטה באמצעי תיקון (כגון פסילה מנהלית). הרוב המכריע של הבקשות המוגשת אחרי קבלת הודעה מאת משרד הרישוי בדבר הפעלת אמצעי תיקון בעקבות שיטת הניקוד, נגועות בחשד כי התכלית האמיתית העומדת ביסודן שונה מזו המוצהרת:

"דומה כי יש יסוד להנחה, שפנייתו של המבקש לבית המשפט באה רק מש"ח"ר הפסילה" הונפה מעל ראשו. חוששני כי בנסיבות אין בטענותיו בבקשה זו כדי להצדיק - כאמור - הליך בגלגול שלישי" (רע"פ 2754/12 פול ביסמוט נ' מדינת ישראל, פס"ו (19.4.12))."

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ז אדר א' תשפ"ב, 18 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.